

UZASADNIENIE

W pozwie wniesionym w dniu 6 grudnia 2013 roku powódka (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa z siedzibą w Ł. reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika, wniosła o nakazanie pozwanej (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą K.:

1) zaniechania naruszania praw powódki wynikających z rejestracji wzorów przemysłowych: nr (...) Zestaw mebli (...) – Kolekcja mebli (...), nr (...) Zestaw mebli (...) – Kolekcja mebli (...), nr (...) Zestaw mebli (...) – Kolekcja mebli (...), w szczególności poprzez nakazanie pozwanej, aby ta zaprzestała wytwarzania, oferowania, wprowadzania do obrotu oraz używania wytworów – „Zestaw mebli L., Ł., Z. (...)”, oraz aby pozwana wycofała z prasy, folderów reklamowych oraz serwisów internetowych wszelkie materiały techniczne, informacyjne oraz promocyjno-marketingowe dotyczące wytworów „Zestaw mebli L., Ł., Z. (...)”, a także wycofania z dystrybucji i obiegu katalogu pozwanej 2013-2014 oraz zniszczenie innych materiałów reklamowych, w tym zaprzestanie ich prezentacji na stronie internetowej (...);

2) zaprzestania dokonywania czynów nieuczciwej konkurencji polegających na naśladowaniu gotowych produktów powódki w postaci „Zestaw mebli L., Ł., Z. (...)” oraz innych mebli, szczegółowo określonych w zestawieniu porównawczym sporządzonym przez powódkę,

3) usunięcia skutków naruszeń, przez zamieszczenie na stronie internetowej (...) oświadczenia, w którym pozwana potwierdzi fakt naruszenia praw powódki z rejestracji wzorów przemysłowych oraz dopuszczenie się czynów nieuczciwej konkurencji, a także wyrazi ubolewanie wraz z przeprosinami oraz zapewni, że takie lub podobne zdarzenia nie będą miały miejsca w przyszłości,

4) usunięcia skutków naruszeń poprzez wycofanie zestawów mebli „Las, Ł., Z. (...)” z obrotu i ich zniszczenie na koszt pozwanej,

5) złożenia 2-krotnego oświadczenia na stronach redakcyjnych o wymiarach 10 x 15 cm w pismach „(...)”, „Gazeta (...)” oraz „(...)” o następującej treści: Spółka (...) Sp. z o.o. z siedzibą w K., przeprosza i wyraża ubolewanie z powodu faktu, że dopuściła się naruszenia wzorów przemysłowych zarejestrowanych na rzecz (...) Sp. z o.o. S.K.A z siedzibą w Ł. dla oznaczania swoich towarów „Zestaw L., Zestaw Ł., Zestaw Z. (...)” i wprowadzania ich do obrotu, przez co naruszała zasady uczciwej konkurencji w obrocie gospodarczym, i zobowiązuje się do zaprzestania tego rodzaju działań w przyszłości.”

6) opublikowania na jej koszt w pismach „Wychowanie w przedszkolu”, „Gazeta (...)” oraz „Bliżej przedszkola” w ciągu 14 dni od uprawomocnienia się orzeczenia, informacji o treści odpowiadającej części orzeczenia odnoszącej się do zaniechania wytwarzania, oferowania, wprowadzania do obrotu oraz używania wytworów – „Zestaw mebli L., Ł., Z. (...)” wraz z upoważnieniem do dokonania publikacji przez powódkę na koszt pozwanej w razie niewykonania przez pozwaną tej czynności w wyznaczonym terminie,

7) na zasadzie art. 286 ustawy Prawo własności przemysłowej, zobowiązanie pozwanej do udzielenia informacji niezbędnych do dochodzenia roszczeń, o pochodzeniu i sieciach dystrybucji towarów „Zestaw mebli L., Ł., Z.”, firm (nazw) i adresów producentów, dystrybutorów, dostawców lub innych poprzednich posiadaczy towarów, jak również ich odbiorców hurtowych i sprzedawców detalicznych, informacji o ilości produkowanych, wytworzonych i zbytych, otrzymanych lub zamówionych towarów oraz o cenie za nie otrzymanej.

Powódka wniosła również o zasądzenie od pozwanej na jej rzecz kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według przepisanych norm.

W uzasadnieniu strona powodowa wskazała, że od 2006 roku jest producentem doskonałej jakości m.in. mebli do szkół i przedszkoli, wytwarzanych na bazie wysokiej jakości składników, przeznaczonych dla dzieci i młodzieży,

znajdujących się na rynku polskim i rynkach europejskich. Od 2010 roku powódka korzysta z praw ochronnych wynikających z rejestracji wzorów przemysłowych nr (...), (...), (...) udzielonych przez Urząd Patentowy RP. W miesiącu wrześniu 2013 r. powódka powzięła informację, iż na rynku pojawił się katalog pozwanej z ofertami m.in. mebli przedszkolnych wiernie naśladujący katalog powódki, w którym znalazły się m.in. towary co do których powódka uzyskała prawa ochronne z rejestracji wzorów przemysłowych. Powódka dokonała porównania swojego katalogu z katalogiem pozwanej spółki i jej zdaniem katalog pozwanej zawiera ponad 40 pozycji produktów stanowiących kopię produktów powódki, w tym trzy co do których powódka posiada prawa z rejestracji wzorów przemysłowych. Nadto katalog pozwanej stanowi wiernie naśladownictwo katalogu powódki w zakresie co najmniej 10 informacji dla potencjalnego klienta, przy podkreśleniu takich samych elementów marketingowych i sprzedażowych. Strona powodowa podkreśliła, że działania pozwanej pozostają w sprzeczności z prawami powódki z rejestracji wzorów przemysłowych i stanowią przykład rażącego naruszenia prawa własności przemysłowej i zasad uczciwej konkurencji.

Wobec powyższego, powódka skierowała do pozwanej wezwanie o zaniechania naruszeń praw z rejestracji wzorów przemysłowych, jednak wezwanie zostało bez odpowiedzi (pozew k. 2-15).

W odpowiedzi na pozew złożonej w dniu 16 stycznia 2014 roku pozwana, reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika, wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od powódki na swoją rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Pozwana podniosła, że jej produkty nie są wierną kopią wytworów powodowej spółki, a więc działanie strony pozwanej nie stanowi naruszenia praw powodowej spółki wynikających z rejestracji wzoru przemysłowego, jak również nie stanowi czynu nieuczciwej konkurencji. Wywodząc dalej, pozwana wskazała że, dla oceny czy doszło do naruszenia praw z rejestracji wzoru przemysłowego znaczenie ma krąg jego odbiorców, to w pierwszej kolejności wskazać należy na użytkownika, odbiorcę przedmiotowych produktów. Zarówno powódka jak i pozwana spółka zajmują się w ramach swej działalności wytwarzaniem produktów przeznaczonych dla instytucji różnego rodzaju: przedszkoli, punktów przedszkolnych, żłobków itd. Zatem zdaniem pozwanej odbiorcą tych produktów nie jest więc konsument, a pomyłka co do pochodzenia danego produktu jest znacznie ograniczona, gdyż aby zakupić dany produkt odbiorca musi skontaktować się z przedstawicielem spółki, zalogować się na stronie internetowej czy też wypełnić stosowny formularz. W tym wypadku wzorzec zorientowanego użytkownika – osoby zawodowo zajmującej się działalnością szkolno-przedszkolną pozwala na przyjęcie, iż o wywarciu tożsamego wrażenia nie może być mowy. Strona pozwana stwierdziła, że „nie można oczywiście kwestionować podobieństwa pomiędzy produktami powódki i pozwanej. Jednak, należy rozróżnić kopiowanie od pewnej inspiracji.” Ponadto dziecięce wzornictwo użytkowe posługuje się pewnym ograniczonym katalogiem aplikacji, wzorów, dekoracji, tematów.

Pozwana zakwestionowała, aby w spornych zestawach mebli o nazwach: L., Ł., Z. tożsame były: kolorystka, dekoracje, układ elementów – szafek, regałów czy motywy zwierzęce i roślinne. Na przykładzie m.in. zestawu L. pozwana wskazała różnice występujące w elementach zwierzęcych, i tak u powódki są to „niedźwiadek, jeź, ślimak”, natomiast u pozwanej „jeź, sowa, zając” – wobec czego, w jej ocenie, nie można mówić o wiernej kopii i wiernym naśladownictwie produktów powódki (odpowiedź na pozew k.110-116).

Postanowieniem z dnia 20 grudnia 2013 r. powództwo zostało zabezpieczone poprzez zakazanie wprowadzania do obrotu i oferowania wytworów „Zestaw LAS – Kolekcja Bajeczne mebelki”, „Zestaw Ł.” i „Zestaw Z.” oraz dystrybucji katalogu 2013-2014 zawierającego reklamę tych zestawów a także ich prezentacji na stronie internetowej pozwanej (postanowienie k-78).

W piśmie z dnia 26 stycznia 2015 r. powód zastrzegł prawo modyfikacji powództwa „w kierunku objęcia ochroną pozostałych produktów powoda, co do których nie posiada on świadectw rejestracji wzorów przemysłowych, a które mogą być przedmiotem ochrony wobec niedozwolonych praktyk rynkowych nieuczciwej konkurencji ze strony pozwanego”. W piśmie tym powód wskazał także, iż załącza odpis świadectwa rejestracji wzoru przemysłowego Nr (...) „Zestaw P. – Kolekcja mebli (...)” oraz podniósł, że pozwany dopuszcza się naruszenia także naruszenia praw powoda z tego wzoru. Ponadto powód podniósł, iż zarówno na stronie internetowej jak i w katalogu za kolejny okres pozwany nadal, pomimo zakazu, oferuje elementy poszczególnych zestawów (pismo k-179).

Postanowieniem z dnia 23 września 2015 roku Sąd Okręgowy w Łodzi dopuścił dowód z opinii biegłego z zakresu wzornictwa przemysłowego na okoliczność ustalenia czy oferowane i wprowadzane do obrotu przez pozwaną wzory mebli wytwarzanych przez pozwaną spółkę – „Zestaw (...)”, „Zestaw (...)” i „Zestaw (...)” posiadają zdolność odróżniającą od zastrzeżonych na rzecz powódki wzorów przemysłowych: (...), (...) i (...) oraz czy mogą wprowadzać w błąd potencjalnego nabywcę (postanowienie k.225).

Na rozprawie w dniu 20 lipca 2017 r. powód cofnął wniosek o zobowiązanie pozwanego do udzielenia informacji niezbędnych do dochodzenia roszczeń, tj. wniosku zawartego w punkcie 7 pozwu (e-protokół rozprawy k-294, adnotacje 00.12.29).

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Powódka prowadzi działalność gospodarczą pod firmą (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowo - akcyjna z siedzibą w Ł., nakierowaną m.in. na produkcję gier i zabawek, mebli biurowych, sklepowych oraz pozostałych mebli. Jest wpisana do rejestru przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego pod numerem (...) (bezsporne – wydruk z KRS powódki, k. 19-20).

Pozwana (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K. prowadzi działalność gospodarczą polegającą m.in. na sprzedaży detalicznej mebli, sprzętu oświetleniowego i pozostałych artykułów użytku domowego prowadzona w wyspecjalizowanych sklepach. Jest wpisana do rejestru przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego pod numerem (...) (bezsporne – wydruk z KRS pozwanej, k. 21-22).

Firma powoda, jako producent mebli do szkół i przedszkoli od 2008 roku, przystąpiła do stworzenia projektów i rysunków dotyczących kolekcji mebli (...) o nazwach: (...), (...), (...) (dowód: zeznania świadka K. Ś. e-protokół z dnia 19.04.2014r. czas nagrania 00:07:09, k.176).

Powódka od 2010 roku korzysta z praw ochronnych dla kolekcji mebli przedszkolnych (...) pod nazwą (...), (...), (...) wynikających z rejestracji wzorów przemysłowych nr (...) – dla zestawu mebli (...), nr (...) – dla zestawu mebli (...), nr (...) dla zestawu mebli (...) udzielonych przez Urząd Patentowy RP. Autorem kolekcji są pracownicy powoda, a kolekcja była innowacyjna na rynku (dowód: zeznania świadka K. Ś. e-protokół z dnia 19.04.2014r. czas nagrania 00:15:52, k.176-177; wyjaśnienia powoda e-protokół z dnia 12.10.2017 r., czas nagrania 00.03.30 oraz 00.16.38, k-329; świadectwo rejestracji nr (...) z dnia 16.12.2010r., k.23-27; świadectwo rejestracji nr (...) z dnia 16.12.2010r., k. 28-32; świadectwo rejestracji nr (...) z dnia 24.05.2010r., k.33-37).

Zestawy mebli zaprojektowane są dla dzieci w wieku 3-6 lat, z przeznaczeniem do wyposażenia kąpielnic dziecięcych w placówkach opiekuńczych i wychowawczych oraz pokojach dziecięcych. Atutem każdego zestawu mebli jest wyjątkowa trwałość i jakość wykończenia. Każda z aplikacji ozdobnych może być montowana do dowolnej szafki co daje możliwość samodzielnego tworzenia układu wzorów. Barwy mebli w przeważających kolorach zieleni i pomarańczu spełniają funkcje terapeutyczną oddziaływującą poprzez zmysł wzroku na stany emocjonalne (dowód: świadectwo rejestracji nr (...) z dnia 16.12.2010r., k.23-27; świadectwo rejestracji nr (...) z dnia 16.12.2010r., k. 28-32; świadectwo rejestracji nr (...) z dnia 24.05.2010r., k.33-37).

Cechami istotnymi dla zastrzeżonego wzoru przemysłowego zestawu mebli (...) są:

- a) zastosowana tematyka zdobień oparta na florze i faunie łąki w tym kształt poszczególnych zdobień przy szafkach;
- b) zestawienie kolorów (pomarańczowy, żółty, zielony, czerwony, różowy),
- c) zestawienie różnego rodzaju szafek skrzyniowych z aplikacjami i zdobieniami na szafkach ,

d) kształty mocowane do szafek: motyla z kolorowym skrzydłem, zielone krzaki, czerwony tulipan, żółto – pomarańczowy kwiatek z łodygą i liściem, kwiatki w pojemniku na kółkach, frezowane drzwi do szafki (2Ł) (dowód: świadectwo rejestracji nr (...) z dnia 16.12.2010r., k. 27).

Do charakterystycznych cech zastrzeżonego wzoru przemysłowego dla zestawu mebli (...) należą:

- a) zastosowana tematyka zdobień oparta na florze i faunie lasu w tym kształt poszczególnych zdobień przy szafkach,
- b) zestawienie kolorów (pomarańczowy, żółty, zielony, czerwony, różowy),
- c) zestawienie różnego rodzaju szafek skrzyniowych z aplikacjami i zdobieniami na szafkach (frezowane drzwi do szafek łapy 2L i liście 5L) kształty mocowane do szafek: ślimaka, jeża, drzewa, misia i liścia (dowód: świadectwo rejestracji nr (...) z dnia 16.12.2010r., k.32).

Natomiast elementy istotne zastrzeżonego wzoru przemysłowego dla zestawu mebli (...) to:

- a) zastosowana tematyka zdobień oparta na florze i faunie zoo w tym kształt poszczególnych zdobień przy szafkach,
- b) zestawienie kolorów (pomarańczowy, żółty, zielony, czerwony, różowy),
- c) zestawienie różnego rodzaju szafek skrzyniowych z aplikacjami i zdobieniami na szafkach (liście, łapy, żółw, hipopotam, żyrafa) (dowód: świadectwo rejestracji nr (...) z dnia 24.05.2010r., k.37).

Powódka prezentuje swoją ofertę dla potencjalnych nabywców w formie katalogu zawierającego wszystkie towary ułożone, pogrupowane i ponumerowane według określonych zasad i reguł (dowód: katalog firmy (...) k. 40-72; zeznania świadka K. Ś. e-protokół z dnia 19.04.2014r. czas nagrania 00:15:52, k.176-177).

Powód w 2011 r. rozpoczął współpracę ze słowacką firmą (...), która zakupywała również przedmiotowe kolekcje. Współpraca trwała do 2012 r., a następnie firma ta zaczęła oferować bardzo podobne meble (dowód: zeznania świadka K. Ś. e-protokół z dnia 19.04.2014r. czas nagrania 00:12.29, k.176-177; wyjaśnienia powoda e-protokół z dnia 12.10.2017 r., czas nagrania 00.03.30 k-329).

Powód udzielał informacji firmie (...) o objęciu ochroną z rejestracji wzorów przemysłowych przedmiotowych zestawów mebli oraz nie udzielał ani N. ani pozwanemu zgody na wykorzystanie tych wzorów (dowód: wyjaśnienia powoda e-protokół z dnia 12.10.2017 r., czas nagrania 00.16.38, k-329)

Pozwany zaczął w 2013 r. oferować przedmiotowe zestawy, zakupione od firmy (...), na rynku polskim. Zostały sprzedane trzy zestawy do czasu wydania zakazu w ramach udzielenia zabezpieczenia roszczenia i nie oferuje tych zestawów do sprzedaży (dowód: zeznania świadka N. K. (1) e-protokół z dnia 18.06.2015, k-312 – transkrypcja k-319 i k-322; wyjaśnienia pozwanego e-protokół z dnia 18.06.2015, k-312 – transkrypcja 323-325).

W 2013 roku strona powodowa powzięła informację, iż na rynku pojawił się katalog pozwanej z ofertami sprzedaży m.in. mebli przedszkolnych o tej samej tematyce i nazwie, które wyglądem bardzo przypominały meble produkowane przez firmę powódki (dowód: zeznania świadka K. Ś. e-protokół z dnia 19.04.2014 r. czas nagrania 00:17:50, k.176-177).

Powódka dokonała porównania obu katalogów, zarówno pod względem wyglądu zewnętrznego, szaty graficznej, stosowanych symboli, zasad i reguł sprzedaży, oznaczeń produktów jak również merytorycznej zawartości tj. oferowanych produktów (dowód: porównanie katalogu firmy (...) i katalogu firmy (...) k. 40-72; zeznania świadka K. Ś. e-protokół z dnia 19.04.2014r. czas nagrania 00:19:00, k.176-177).

W obydwu porównywanych katalogach można odnaleźć znaczące podobieństwa m.in. nazwa prezentowanych zestawów mebli (...), (...), (...), motyw przewodni i tematyczny zestawów meblowych, układ, kolor i rozmiar mebli (dowód: porównanie katalogu firmy (...) i katalogu firmy (...) k. 40-72).

Sporne meble nie są identyczne, ale bardzo podobne w kształcie i rysunku, kolorystyka jest tożsama, a różnice w wymiarach są centymetrowe (dowód: zeznania świadka K. Ś. e-protokół z dnia 19.04.2014r. czas nagrania 00:25:43, k.176-177).

W dniu 17 października 2013 roku powódka skierowała do pozwanej wezwanie do natychmiastowego zaprzestania dokonywania czynów nieuczciwej konkurencji polegających na naśladowaniu gotowego produktu w postaci zestaw mebli L., Ł., Z. (...) z kolekcji Bajeczne mebelki, wycofania z dystrybucji i obiegu katalogu 2013-2014 oraz zniszczenie innych materiałów reklamowych, w tym zaprzestanie prezentacji ich na stronie internetowej (...) usunięcia skutków niedozwolonych działań, przez zamieszczenie na stronie internetowej (...) oświadczenia, o przyznaniu się o dopuszczeniu się czynów nieuczciwej konkurencji wobec spółki (...), oraz wyrażenie ubolewania wraz z przeprosinami oraz zapewnienie, że takie zdarzenia nie będą miały miejsca w przyszłości w terminie 7 dni od daty doręczenia niniejszego wystąpienia, pod rygorem skierowania sprawy na drogę sądową (dowód: wezwanie wraz z potwierdzeniem nadania, k. 38-39).

Wezwanie pozostało bez odpowiedzi (bezsporne).

Z analizy porównawczej elementów zestawów mebli „LAS- kolekcja (...)” oraz „(...) – kolekcja (...)” należących do strony powodowej z meblami pozwanej o nazwie „ (...) – kolekcja (...)” i o nazwie „ (...)– kolekcja (...)” wynika identyczność struktur formalnych, łącznie z wynikającym z decyzji projektowych jednakowym stopniem uszczegółowienia oraz wyborem preferowanych detali, obszarów informacyjnych, również w zakresie tzw. ujęcia tematu. Zatem istnieje możliwość wprowadzenia w błąd potencjalnego nabywcy – może on odnieść wrażenie, że przedmiotowe wzory pochodzą z jednego źródła lub ze źródeł w jakiś sposób ze sobą powiązanych. Ponadto takie wprowadzenie w błąd jest możliwe nie tylko w sytuacji, gdy potencjalny nabywca opiera się wyłącznie na tzw. „śladach pamięciowych” jak również w sytuacji, gdy dokonuje porównania obu wzorów (powoda i pozwanego) w tym samym czasie i miejscu.

Istotna jest przy tym kompozycja elementów (punkt, linia, płaszczyzna, powierzchnia kształtująca bryłę), stanowiąca określony utwór wizualny, natomiast rozmiar nie ma znaczenia gdyż nie zmienia proporcji, podobnie nie ma znaczenia zmiana kolorystyki. profil zorientowanego użytkownika (potencjalnego nabywcy) został odniesiony do osoby zorientowanej w rynku mebli dziecięcych.

Natomiast w zestawie mebli o nazwie (...) nie można się dopatrzeć tego rodzaju podobieństwa z uwagi na wyraźne różnice detali, różny stopień ich uszczegółowienia, również w zakresie ujęcia tematu. Elementy w zestawach spornych mebli o nazwie (...) znacznie się różnią w zakresach: charakterystyki linii i ich optycznych długości.

(dowód: pisemna opinia biegłego z zakresu wzornictwa przemysłowego dr P. T. k.228-240 , opinia uzupełniająca k-251-252).

Sąd dokonał powyższych ustaleń faktycznych w sprawie biorąc za podstawę treść przedłożonych przez strony sporu dokumentów, których prawdziwość nie budziła zastrzeżeń, jak również w oparciu o zeznania świadków i uzupełniająco wyjaśnienia stron. Wypowiedzi ww. były spójne i wzajemnie ze sobą korelowały, jak również ich treść pokrywała się z informacjami zawartymi w pozostałym materiale dowodowym zgromadzonym w sprawie. Sąd nie wziął jedynie pod uwagę wypowiedzi oceniających świadka N. K. i pozwanego w zakresie braku występowania podobieństw przedmiotowych zestawów z uwagi, na to, że ocena taka wymaga wiedzy specjalnej – opinii biegłego.

W tym zakresie Sąd poczynił ustalenia faktyczne w oparciu o ustalenia i wnioski z opinii biegłego sądowego z zakresu wzornictwa przemysłowego uznając je za logiczne i wyczerpujące. Biegły opierając się na swoim doświadczeniu i wiedzy dokonał analizy porównawczej spornych wzorów przemysłowych zgodnie z procedurą przyjętą dla znaków

towarowych, gdzie najistotniejszą cechą odróżniającą w przedmiotowej sprawie jest warstwa wizualna. Sąd podzielił wnioski zawarte w opinii pisemnej jak i pisemnej opinii uzupełniającej, albowiem została ona sporządzona rzetelnie i dokładnie. Opinia udziela wyczerpujących odpowiedzi na wszelkie pytania i wątpliwości zgłoszone w szczególności przez stronę pozwaną. Nadto jest logiczna, spójna i pozbawiona nieścisłości. Opinia zawiera wnioski końcowe, należycie uzasadnione i udokumentowane również materiałem fotograficznym.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Powództwo co do zasady należało uznać za zasadne.

W pierwszej kolejności jednakże wskazać należy, iż roszczeniem pozwu zostały objęte trzy zestawy mebli powoda, chronione świadectwami rejestracji. Zarówno z tych świadectw jak i z zeznań strony powodowej wynika, iż istotną cechą zestawów objętych ochroną jest ich funkcjonalność, na którą składa się niezmienność wymiaru poszczególnych elementów i ich układ. Jednocześnie, w przypadku zwłaszcza tego rodzaju mebli, szczególnie istotna jest ich sfera dekoracyjna, na którą składają się aplikacje przedstawiające uproszczone wizerunki zwierząt i roślin (dekory). Zarówno z opinii biegłego jak i zasad doświadczenia życiowego wynika przy tym, iż to właśnie ta sfera dekoracyjna determinuje rozpoznawalność produktów poszczególnych producentów. Ochrona udzielona powodowi obejmuje zatem nie tylko sferę funkcjonalno-użytkową i technologiczną, ale także dekoracyjną. W tym aspekcie zatem, o ile rzeczywiście trudno mówić o objęciu ochroną poszczególnych skrzynek meblowych o danych rozmiarach, o tyle nie można uznać za nieobjęte ochroną poszczególne dekory w konkretnych zestawach. Prawa z rejestracji poszczególnych wzorów przemysłowych (zestawów mebli) uwzględniają jako cechę istotną danego wzoru zarówno zastosowaną tematykę zdobień opartą na florze i faunie jak i kształty aplikacji mocowanych do poszczególnych szafek (co wynika z opisów wzorów jak i opinii biegłego). Aspekt powyższy wymaga podkreślenia dla prawidłowej wykładni wyroku w części uwzględniającej roszczenie.

Drugą kwestią wymagającą podkreślenia i wyjaśnienia jest zakres roszczenia ujętego w punkcie 2 pozwu tj. roszczenia dotyczącego „zaprzestania dokonywania czynów nieuczciwej konkurencji polegających na naśladowaniu gotowych produktów powódki w postaci „Zestaw mebli L., Ł., Z. (...)” oraz innych mebli, szczegółowo określonych w zestawieniu porównawczym sporządzonym przez powódkę. O ile roszczenie w zakresie zestawów mebli jest jasne, o tyle dalsza część tego roszczenia nie została sprecyzowana. Po pierwsze powód nie wskazał których konkretnie mebli dotyczy to roszczenie (w zestawieniach na które się powołuje znajdują się porównania produktowe z katalogów obu firm, natomiast w pozwie nie określono konkretnie roszczenia w tym zakresie), a po drugie w przywołanym wyżej piśmie strony powodowej z dnia 26 stycznia 2015 r. (data prezentaty k- 178-179) powód zastrzegł prawo modyfikacji powództwa „w kierunku objęcia ochroną pozostałych produktów powoda, co do których nie posiada on świadectw rejestracji wzorów przemysłowych, a które mogą być przedmiotem ochrony wobec niedozwolonych praktyk rynkowych nieuczciwej konkurencji ze strony pozwanego”. Do modyfikacji powództwa jednak nie doszło, a zatem roszczenie z punktu 2 sprowadza się do objęcia ochroną zestawów meblowych. Podobnie w piśmie tym powód wskazał także, iż załącza odpis świadectwa rejestracji wzoru przemysłowego Nr (...) „Zestaw P. – Kolekcja mebli (...)” oraz podniósł, że pozwany dopuszcza się naruszenia także naruszenia praw powoda z tego wzoru, jednakże strona powodowa nie rozszerzyła powództwa o ten zestaw.

Strona powodowa oparła swoje roszczenia zarówno na normach ustawy z dnia 30 czerwca 2000 roku Prawo własności przemysłowej (t. jedn. Dz.U. z 2017 r. poz. 776 – dalej p.w.p.) jak i ustawy z dnia 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji (t. jedn. Dz.U. z 2003 r. Nr 153, poz. 1503 ze zm. – dalej u.z.n.k.).

Stosownie zaś do treści przepisu art. 105 ust. 1 p.w.p. na wzór przemysłowy udziela się prawa z rejestracji. Przez uzyskanie prawa z rejestracji uprawniony nabywa prawo wyłącznego korzystania z wzoru przemysłowego w sposób zarobkowy lub zawodowy na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej (ust. 2). Uprawniony może zakazać osobom trzecim wytwarzania, oferowania, wprowadzania do obrotu, importu, eksportu lub używania wytworu, w którym wzór jest zawarty bądź zastosowany, lub składowania takiego wytworu dla takich celów (ust. 3). Prawo z rejestracji wzoru przemysłowego obejmuje każdy wzór, który na zorientowanym użytkowniku nie wywołuje odmiennego ogólnego

wrażenia (ust. 4). Prawo z rejestracji wzoru przemysłowego ogranicza się do wytworów tego rodzaju, dla których nastąpiło zgłoszenie (ust. 5). Prawa z rejestracji wzoru udziela się na 25 lat od daty dokonania zgłoszenia w Urzędzie Patentowym, podzielone na pięcioletnie okresy (ust.6).

Udzielenie prawa z rejestracji wzoru przemysłowego stwierdza się przez wydanie świadectwa rejestracji. Częścią składową świadectwa rejestracji jest opis ochronny wzoru przemysłowego obejmujący opis tego wzoru, rysunek oraz zawarte w zgłoszeniu fotografie i próbki materiału włókienniczego. Opis ochronny wzoru przemysłowego jest udostępniany osobom trzecim i podlega rozpowszechnianiu przez Urząd Patentowy (art. 114 ustawy prawo własności przemysłowej). Urząd Patentowy prowadzi m. in. rejestr wzorów przemysłowych, który jest jawny. Ustawodawca wprowadził także domniemanie, że wpisy w prowadzonych przez Urząd Patentowy rejestrach są prawdziwe i że każdemu jest znana ich treść (art. 228 ust. 1 i 4).

Uprawniony z rejestracji wzoru przemysłowego nie może zakazać osobie trzeciej korzystania z wzoru:

- 1) do użytku osobistego lub niezwiązanego z działalnością gospodarczą;
- 2) w celu doświadczalnym;
- 3) polegającego na jego odtworzeniu do celów cytowania lub nauczania, jeżeli nie narusza dobrych obyczajów i nie utrudnia uprawnionemu w sposób nieuzasadniony korzystania z wzoru oraz wskazuje na źródło jego pochodzenia;
- 4) stosowanego lub zawartego w urządzeniach znajdujących się na środkach transportu lądowego i zarejestrowanych w innych państwach statkach morskich lub powietrznych, które czasowo znajdują się na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej;
- 5) przez import części zamiennych i akcesoriów, w których wzór jest stosowany lub zawarty w celu napraw statków, o których mowa w pkt 4;
- 6) wykonywania napraw statków, o których mowa w pkt 4;
- 7) przez wykonanie na indywidualne zamówienie naprawy związanej z odtworzeniem części składowej wytworu złożonego, w celu przywrócenia mu pierwotnego wyglądu. (art. 115 ustawy prawo własności przemysłowej).

Z kolei uprawniony z rejestracji wzoru przemysłowego, którego prawo zostało naruszone, może żądać od naruszającego zaniechania tego naruszenia, wydania bezpodstawnie uzyskanych korzyści, a w razie zawinionego naruszenia również naprawienia wyrządzonej szkody na zasadach ogólnych albo poprzez zapłatę sumy pieniężnej w wysokości odpowiadającej opłacie licencyjnej albo innego stosownego wynagrodzenia, które w chwili ich dochodzenia byłyby należne tytułem udzielenia przez uprawnionego zgody na korzystanie ze wzoru (art. 287 ust. 1 w zw. z art. 292 ust. 1 ustawy prawo własności przemysłowej).

Roszczenie o zaniechanie naruszenia ma charakter obronny i w założeniu służy przerwaniu stanu naruszenia, którego długotrwałość może spowodować niekorzystne dla uprawnionego nieodwracalne skutki (D. T., N. A., Sitko J., S. J. T. G. Prawo własności przemysłowej, Komentarz, LEX 2015).

Materialnoprawną podstawą roszczenia jest przy tym art. 286 p.w.p., zgodnie z którym Sąd, rozstrzygając o naruszeniu prawa, może orzec, na wniosek uprawnionego, o będących własnością naruszającego bezprawnie wytworzonych lub oznaczonych wytworach oraz środkach i materiałach, które zostały użyte do ich wytworzenia lub oznaczenia. W szczególności sąd może orzec o ich wycofaniu z obrotu, przyznaniu uprawnionemu na poczet zasądzonej na jego rzecz sumy pieniężnej albo zniszczeniu. Orzekając, sąd uwzględnia wagę naruszenia oraz interesy osób trzecich.

Prawo własności przemysłowej przewiduje także dodatkowe roszczenie uprawnionego oparte o treść art. 287 ust. 2, zgodnie z którym Sąd, rozstrzygając o naruszeniu, może orzec, na wniosek uprawnionego, o podaniu do publicznej wiadomości części albo całości orzeczenia lub informacji o orzeczeniu, w sposób i w zakresie określonym przez sąd.

Zarówno w doktrynie jak i orzecznictwie przyjmuje się, że roszczenie o publikację przez naruszającego prawa ochronne stosownego oświadczenia nie znajduje podstaw prawnych na gruncie prawa własności przemysłowej (por. A. Tischner [w:] Prawo własności przemysłowej, Komentarz pod red. P. Kostańskiego+6882, Wyd. C.H. Beck, W-wa 2010, str. 1168-1169, wyrok Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 20 lutego 2013 r., I ACa 21/13, Lex).

Z kolei zgodnie z art. 3 ust. 1 i 2 ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji czynem nieuczciwej konkurencji jest działanie sprzeczne z prawem lub dobrymi obyczajami, jeżeli zagraża lub narusza interes innego przedsiębiorcy lub klienta. Czynami nieuczciwej konkurencji są w szczególności: wprowadzające w błąd oznaczenie przedsiębiorstwa, fałszywe lub oszukańcze oznaczenie pochodzenia geograficznego towarów albo usług, wprowadzające w błąd oznaczenie towarów lub usług, naruszenie tajemnicy przedsiębiorstwa, nakłanianie do rozwiązania lub niewykonania umowy, naśladownictwo produktów, pomawianie lub nieuczciwe zachwalanie, utrudnianie dostępu do rynku, przekupstwo osoby pełniącej funkcję publiczną, a także nieuczciwa lub zakazana reklama, organizowanie systemu sprzedaży lawinowej oraz prowadzenie lub organizowanie działalności w systemie konsorcyjnym. Czynem nieuczciwej konkurencji jest naśladowanie gotowego produktu, polegające na tym, że za pomocą technicznych środków reprodukcji jest kopiowana zewnętrzna postać produktu, jeżeli może wprowadzić klientów w błąd co do tożsamości producenta lub produktu (art. 13 ust. 1 u.z.n.k.). Nie stanowi natomiast czynu nieuczciwej konkurencji naśladowanie cech funkcjonalnych produktu, w szczególności budowy, konstrukcji i formy zapewniającej jego użyteczność. Jeżeli naśladowanie cech funkcjonalnych gotowego produktu wymaga uwzględnienia jego charakterystycznej formy, co może wprowadzić klientów w błąd co do tożsamości producenta lub produktu, naśladowca jest zobowiązany odpowiednio oznaczyć produkt (ust. 2). Dla uznania danego czynu za czyn nieuczciwej konkurencji zgodnie z ww. przepisem nie jest wystarczające samo stwierdzenie, że ma miejsce naśladowanie produktu, ale konieczne jest ustalenie, że może ono wprowadzić w błąd klientów co do tożsamości producenta lub towaru (wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 15 czerwca 2015 r., I ACa 426/14, Lex). „Naśladownictwo może polegać na upodobnieniu własnych produktów do produktów cudzych, które już są obecne na rynku i funkcjonują w świadomości klientów (naśladownictwo produktu) lub może sugerować, że pochodzą one od innego znanego na rynku producenta (naśladownictwo pochodzenia). U źródeł naśladownictwa nie leży artystyczna inspiracja czy też względy czysto estetyczne, lecz pragmatyka prowadzenia działalności gospodarczej. Wskazuje ona, że lepiej sprzedaje się produkt posiadający na rynku określoną renomę; a więc gdy produkt jej nie posiada, naruszciciel może wybrać drogę na skróty i poprzez niewolnicze naśladownictwo wykorzystywać renomę zarówno produktów pierwotnych, jak i samego producenta pierwowzorów” (M. du V., . W celu stwierdzenia naśladownictwa stypizowanego w art. 13 u.z.n.k. wystarczające jest podobieństwo na tyle wysokie, że przeciętny nabywca, na podstawie ogólnego i całościowego wrażenia nie odróżnia wyrobu naśladowującego od wyrobu oryginalnego. Artykuł 13 ust. 2 ustawy statuuje wolność naśladownictwa rozwiązań ucieleśnionych w produktach konkurenta pod warunkiem, że nie są one chronione przez prawo wyłączności i naśladownictwo to nie wprowadza klientów w błąd. Interes społeczny nakierowany jest bowiem przeciwko monopolizacji rynku. Podkreślić trzeba także, że nie każde naśladownictwo jest naganne, a jedynie takie, które jest sprzeczne z dobrymi obyczajami i narusza interes innych uczestników rynku - zarówno gospodarczo aktywnych, a więc przedsiębiorców, jak i biernych, czyli konsumentów i innych klientów (postanowienie Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 26 marca 2013 r., V ACz 244/13, Lex). Przesłanką uznania naśladownictwa za czyn nieuczciwej konkurencji jest więc wprowadzenie w błąd tych klientów, którzy są i mogą być nabywcami tego gotowego produktu, który jest przedmiotem naśladownictwa (wyrok Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 25 września 2007 r., I ACa 618/07, Lex). Dla przypisania naruszcycielowi odpowiedzialności z art. 13 ust. 1 u.z.n.k. nie jest konieczne wykazanie przez poszkodowanego faktycznego wprowadzenia w błąd klientów; wystarczające jest, by nastąpiła możliwość takiego wprowadzenia w błąd, a jednocześnie dochodzący ochrony w oparciu o przepisy ustawy o własności przemysłowej nie musi wykazać w procesie, by poprzez naruszenie znaku przemysłowego doszło do wprowadzenia w błąd klientów (wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 13 lutego 2008 r., V ACa 256/07, Lex). Jednocześnie podkreślić należy, iż artykuł 3 u.z.n.k. może być samodzielną podstawą uznania określonego zachowania jako czynu nieuczciwej konkurencji i to bez względu na to, czy zachowanie to stwarza możliwość wprowadzenia konsumentów w błąd, m.in. co do pochodzenia towarów, a więc niezależnie od przesłanek z art. 13 ust. 1 (wyrok Sądu

Najwyższego z dnia 9 stycznia 2008 r., II CSK 363/07, Lex; wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie, z dnia 19 lutego 2008 r., I ACa 1286/07, Lex).

Naśladownictwo z art. 3 ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji może być zakwalifikowane jako delikt nieuczciwej konkurencji, na podstawie klauzuli dobrych obyczajów z art. 3 ust. 1 ustawy, jednakże po wykazaniu istotnych – z punktu widzenia prawa konkurencji – okoliczności przesądzających o naganności postępowania w stopniu uzasadniającym zastosowanie powołanej klauzuli dobrych obyczajów. (J. S. Ustawa o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji Komentarz, rok 2016, wyd. 4, L.; wyrok Sądu Najwyższego z 11 lipca 2002r. sygn. akt I CKN 1319/00, OSN 2002 Nr 5, poz. 73). Przepis art. 13 ust. 2 ustawy z dnia 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji (t.j. Dz.U. z 2003 r. Nr 153, poz. 1503 ze zm.) statuuje wolność naśladownictwa rozwiązań ucieleśnionych w produktach konkurenta pod warunkiem, że nie są one chronione przez prawo wyłączności i naśladownictwo to nie wprowadza klientów w błąd. Interes społeczny nakierowany jest bowiem przeciwko monopolizacji rynku. Nie każde naśladownictwo jest naganne, a jedynie takie, które jest sprzeczne z dobrymi obyczajami i narusza interes innych uczestników rynku - zarówno gospodarzo aktywnych, a więc przedsiębiorców, jak i biernych, czyli konsumentów i innych klientów. Naśladownictwo cudzych produktów samo przez się nie jest zjawiskiem nagannym, ponieważ postęp jest możliwy dzięki spuściźnie przeszłości. Rozwijanie i ulepszanie każdego produktu leży w interesie ogólnym, i podstawowymi przesłankami konstytuującymi pojęcie czynu nieuczciwej konkurencji są: kopiowanie zewnętrznej postaci produktu, dokonywanie naśladownictwa za pomocą technicznych środków reprodukcji i możliwość wprowadzenia klientów w błąd co do tożsamości producenta lub produktu. (patrz post. Sądu Apelacyjnego w Katowicach V Wydział Cywilny z dnia 26 marca 2013 roku, sygn. akt V Cz 244/13). Podobne stanowisko zajął Sąd Apelacyjny w Krakowie w wyroku z dnia 21 stycznia 2014 roku, sygn. akt I ACa 1434/13, w którym stwierdził, że przesłanką uznania naśladownictwa za czyn nieuczciwej konkurencji jest stwierdzenie nie tylko podobieństwa zewnętrznej postaci obu produktów w takim stopniu, iż zachodzi podstawa do wniosku o ich wykonaniu przy użyciu takiej samej formy czy innych sposobów kopiowania, ale też konieczne jest spełnienie drugiej przesłanki - ryzyka konfuzji (wprowadzenie w błąd tych klientów, którzy są i mogą być nabywcami tego gotowego produktu, który jest przedmiotem naśladownictwa). Nie można mówić o możliwości wprowadzenia w błąd co do tożsamości samego produktu jak i producenta wtedy gdy konkurujący produkt jest wyraźnie i trwale oznaczony nazwą i znakiem towarowym producenta.

Stosownie zaś do regulacji przepisu art. 18 ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji w razie dokonania czynu nieuczciwej konkurencji, przedsiębiorca, którego interes został zagrożony lub naruszony, może żądać:

- 1) zaniechania niedozwolonych działań;
- 2) usunięcia skutków niedozwolonych działań;
- 3) złożenia jednokrotnego lub wielokrotnego oświadczenia odpowiedniej treści i w odpowiedniej formie;
- 4) naprawienia wyrządzonej szkody, na zasadach ogólnych;
- 5) wydania bezpodstawnie uzyskanych korzyści, na zasadach ogólnych;
- 6) zasądzenia odpowiedniej sumy pieniężnej na określony cel społeczny związany ze wspieraniem kultury polskiej lub ochroną dziedzictwa narodowego - jeżeli czyn nieuczciwej konkurencji był zawiniony. Sąd, na wniosek uprawnionego, może orzec również o wyrobach, ich opakowaniach, materiałach reklamowych i innych przedmiotach bezpośrednio związanych z popełnieniem czynu nieuczciwej konkurencji. W szczególności sąd może orzec ich zniszczenie lub zaliczenie na poczet odszkodowania.

W przypadku, gdy wzór przemysłowy korzysta z ochrony prawnoautorskiej, doktryna i orzecznictwo dopuszczają uzupełniającą ochronę autorskich praw majątkowych na podstawie innych ustaw, w tym w szczególności przez ustawę o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji (postanowienie Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 8 grudnia 1994 r., I ACr 789/94, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 8 kwietnia 2003 r., IV CKN 22/01, Lex; J. Kępiński, Ustawa o

zwalczaniu nieuczciwej konkurencji a ustawa - Prawo własności przemysłowej [w:] J. Kepiński, Wzór przemysłowy i jego ochrona w prawie polskim i wspólnotowym, Warszawa 2010; M. Mioduszeński, J. Sroczyński, Komentarz do art.13 ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji [w:] M. Sieradzka (red.), M. Zdyb (red.), Ustawa o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji. Komentarz, Warszawa 2016). Kumulatywna ochrona wzoru uzasadniona jest wówczas, gdy ten sam czyn wypełnia jednocześnie znamiona deliktu konkurencyjnego oraz przesłanki naruszenia prawa ochronnego na znak towarowy. Podmiot uprawniony musi wykazać, iż tym samym zachowaniem naruszcyciel godzi zarówno w jego prawo podmiotowe (z rejestracji), jak i w zasady uczciwej konkurencji przez takie oznaczenie towarów, jakie może wprowadzić w błąd co do jego pochodzenia zagrażając lub naruszając interes konkurenta lub klienta stanowiąc nieuczciwe zachowanie w obrocie (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 18 lutego 2016 r., II CSK 282/15, Lex).

Na gruncie niniejszej sprawy przyznane powodowi i potwierdzone świadectwami rejestracji prawa do wzorów przemysłowych „(...)– Kolekcja mebli (...)” i „(...) – Kolekcja mebli (...)” zostało naruszone na skutek działania pozwanego oferującego do sprzedaży meble stanowiące naśladownictwo wzorów przemysłowych powoda tj. mebli (...) i (...), których podobieństwo powoduje możliwość wprowadzenia w błąd potencjalnego, zorientowanego nabywcy. Konstatacja powyższa wskazuje zatem na zasadność większości roszczeń powoda w odniesieniu do tych zestawów. Wskazać przy tym należy, iż nawet nazewnictwo powyższych zestawów jest częściowo identyczne ((...) i (...)), a częściowo tożsame pojęciowo (Bajkowa i Bajeczne).

Roszczenia powoda, jak już wskazano wyżej opierały się częściowo na normach p.w.p. a częściowo u.z.n.k. Pierwsze ze zgłoszonych roszczeń ma swoje oparcie w treści art. 287 ust. 1 p.w.p. (choć także w art. 18 u.z.n.k., jednakże brak jest konieczności odwoływania się do u.z.n.k. w sytuacji, gdy kwestie reguluje już p.w.p.). Mając na względzie wyczerpanie znamion czynu z art. 287 p.w.p. w zw. z art. 292 p.w.p. Sąd, w oparciu o powyższe normy nakazał pozwanemu zaniechania naruszania praw powódki (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością Spółki (...) w Ł. wynikających z rejestracji wzorów przemysłowych: nr (...) „Zestaw mebli Ł. – Kolekcja mebli (...)” i nr (...) „Zestaw mebli Ł. – Kolekcja mebli (...)”, w szczególności poprzez niepodejmowanie w przyszłości czynności związanych z wytwarzaniem, oferowaniem, wprowadzaniem do obrotu oraz używaniem i reklamowaniem wytworów – „Zestaw mebli (...) – Kolekcja mebli (...)” i „Zestaw mebli Ł. – Kolekcja mebli (...)”. W pozostałym zakresie roszczenie powoda określone w punkcie 1 Sąd oddalił jako bezprzedmiotowe biorąc pod uwagę wycofanie przez pozwanego produktów oraz materiałów reklamowych dotyczących tych produktów, a także ze względu na upływ czasu i nieaktualność zgłoszonych roszczeń (choćby co do katalogu za lata 2013-2014).

Sąd przyjmuje za prawdziwe twierdzenie strony pozwanej, iż nie oferuje w żaden sposób spornych zestawów ani też nie dokonuje ich reklamy od czasu objęcia ich ochroną w oparciu o postanowienie o udzieleniu zabezpieczenia, a zatem w tym sensie stan naruszenia ustał, zaś roszczenie o zaniechanie co do zasady przysługuje jeśli stan naruszenia nadal trwa. Nie zmienia to jednak faktu, iż naruszenie miało miejsce, zaś zaprzestanie naruszenia wynikało z zakazu sądowego (postanowienia o zabezpieczeniu). Żądanie zaniechania naruszeń może dotyczyć zarówno ich zaprzestania, jak i niepodejmowania w przyszłości. Roszczenie takie należy uznać za zasadne, gdy stan naruszenia trwa, ale także gdy ustał, jednak możliwe jest jego ponowne wystąpienie. W przedmiotowej sprawie w ocenie Sądu istnieje możliwość ponownego oferowania spornych zestawów, a w konsekwencji naruszenia praw powoda, tym bardziej, że z przedstawionego katalogu (k-282-288) wynika oferowanie do sprzedaży części elementów (dotyczy to w szczególności dekoracji) objętych wzorem przemysłowym. Jednocześnie okoliczność pojawienia się na stronie internetowej pozwanego jako oferowanych do sprzedaży kolekcji (...) i (...) w lipcu 2017 r. mogło oczywiście stanowić błąd informatyczny, jednakże bez opinii biegłego w tym zakresie nie jest to możliwe do jednoznacznego ustalenia. Stanowi to jednakże okoliczność, która może wywołać wątpliwości co do zamiaru ponownego oferowania tych zestawów w przyszłości. Z tych też względów Sąd uznał za zasadne roszczenie powoda o zakazanie naruszeń w odniesieniu do kolekcji LAS i ŁAKA jednakże zakaz ten sformułował na przyszłość jako nakaz niepodejmowania w przyszłości czynności związanych z wytwarzaniem, oferowaniem, wprowadzaniem do obrotu oraz używaniem i reklamowaniem wytworów – „Zestaw mebli (...) – Kolekcja mebli (...)” i „Zestaw mebli (...)– Kolekcja mebli (...)”.

Zgodnie z art. 287 ust. 2 w związku z art. 292 ust. 1 Prawa własności przemysłowej, sąd rozstrzygając o naruszeniu prawa ze wzoru użytkowego, może orzec, na wniosek uprawnionego o podaniu do publicznej wiadomości części

albo całości orzeczenia lub informacji o orzeczeniu, w sposób i w zakresie orzeczonym przez sąd. Roszczenie to służy kilku celom - czyni zadość pokrzywdzonemu, pełni funkcję wychowawczą, prewencyjną i kompensacyjną (jako szczególny sposób usuwania skutków naruszenia). Równocześnie zgodnie uznaje się, że nie powinno ono stanowić represji. Celem tego roszczenia jest podanie do publicznej wiadomości informacji prostujących obiegową opinię społeczną lub opinię pewnych grup o stanie wynikłym ze stwierdzonego przez sąd naruszenia prawa ochronnego. Roszczenie o publikację treści wyroku umożliwia bezpośrednie poinformowanie klientów podmiotu poszkodowanego o fakcie naruszenia prawa ochronnego, co nierzadko wpływa też na renomę czy dobre imię uprawnionego. Informacja taka godzi także w naruszającego, gdyż podważa zaufanie klientów do jego produktu. Celem tego oświadczenia nie jest satysfakcja moralna uprawnionego, zwłaszcza jeżeli jest nim osoba prawna niezdolna do przeżyć psychicznych. Oświadczenie w założeniu ustawy ma dopełnić skutków innych nakazów i zakazów oraz pełni funkcję informacyjną, jest więc środkiem działającym na świadomość klientów i jej wybory znajdujące odbicie w stosunkach majątkowych. Zasadność zgłoszonego żądania ogłoszenia treści wyroku zależy od rodzaju i zakresu skutków dokonanego naruszenia praw ochronnych. Decydujące musi być to, jaki był zasięg naruszeń prawa przysługującego powodowi, i to zarówno w odniesieniu do kryterium terytorialnego, jak i podmiotowego, które w niniejszej sprawie wyznaczone będzie przez krąg klientów i kooperantów poszkodowanego. W związku z powyższym, w oparciu o treść art. 287 ust. 2 p.w.p. w zw. z art. 292 p.w.p., Sąd nakazał pozwanemu podanie do publicznej wiadomości niniejszego wyroku w zakresie punktu 1 poprzez dokonanie w terminie 30 dni od uprawomocnienia orzeczenia zlecenia opublikowania fragmentu orzeczenia, w najbliższym możliwym numerze, na koszt pozwanego w miesięcznikach „Wychowanie w przedszkolu” oraz „Blżej przedszkola”, z jednoczesnym upoważnieniem powoda do dokonania tej czynności na koszt pozwanego w razie niewykonania orzeczenia przez pozwanego w oznaczonym terminie. Roszczenie zgłoszone w tym zakresie przez powoda Sąd uznał za zasadne biorąc pod uwagę zakres dokonanego naruszenia a jednocześnie nie obciążające nadmiernie pozwanego, bowiem ograniczone do dwóch tytułów skierowanych do potencjalnych nabywców towarów powoda (i pozwanego). Wybierając czasopisma, w których będzie zamieszczone oświadczenie, należy mieć na względzie dotarcie oświadczenia do osób, które w jakiś sposób zetknęły się z przedmiotowym naruszeniem, i to zarówno z uwagi na kooperację z powodem, jak i z pozwanym (tak post. SA w K. z dnia 25 czerwca 2009 roku, sygn. akt I ACa 139/09, L.). Zarówno Sąd jak i sam powód ograniczył swoje roszczenie do odbiorców branżowych. Jednocześnie Sąd uznał, iż biorąc pod uwagę skalę naruszenia (niewielka ilość sprzedanych zestawów) i związane z tym skutki dla działalności powoda wystarczające będzie dla osiągnięcia celu tej regulacji zamieszczenie ogłoszenia w dwóch czasopismach branżowych, przedszkolnych (z racji rodzaju kolekcji dedykowanej dla dzieci w wieku przedszkolnym). Jednocześnie Sąd uznał za racjonalne zmianę terminu opublikowania tego fragmentu orzeczenia. Sądowi nie jest znana praktyka przyjmowania ogłoszeń przez te czasopisma i czas oczekiwania na dokonanie takiego ogłoszenia. W związku z powyższym określił to zobowiązanie jako 30 dni od uprawomocnienia się orzeczenia na dokonanie zlecenia takiego ogłoszenia w najbliższym możliwym numerze.

Odnosząc się przy tym do postulowanego przez pozwanego ewentualnego ogłoszenia jedynie na stronie internetowej pozwanej spółki wskazać należy, że strony miały możliwość polubownego zakończenia sporu w toku całego kilkuletniego postępowania i wyboru sposobu dokonania takich przeprosin, z czego jednak nie skorzystały. Jednocześnie niewielka skala naruszenia praw powoda nie wynikała z dobrej woli pozwanego (gdyby tak było, to zareagowałby już na wezwanie do zapłaty) lecz stanowiła wynik udzielonego zabezpieczenia, stąd w ocenie Sądu za zasadne należało uznać częściowo to roszczenie powoda (co do dwóch pism). Sąd ma również na względzie okoliczność, iż strona pozwana oferuje do sprzedaży poszczególne elementy dekoracyjne z tych dwóch kolekcji (których podobieństwo de facto przesądziło o naruszeniu wzorów przemysłowych), co również czyni powyższe roszczenie zasadnym w zakresie określonym w punkcie 2 wyroku.

W oparciu natomiast o treść art. 18 ust. 1 pkt 3 u.z.n.k. Sąd zobowiązał pozwanego do zamieszczenia na stronie głównej pozwanego (...) i pozostawienie go na tejże stronie przez okres 60 dni oświadczenia o treści: (...) Sp. z o.o. z siedzibą w K., przeprasza i wyraża ubolewanie z powodu dopuszczenia się naruszenia wzorów przemysłowych zarejestrowanych na rzecz (...) Sp. z o.o. S.K.A z siedzibą w Ł. dla oznaczania i wprowadzania do obrotu swoich towarów „Zestaw (...) – Kolekcja (...)” i „Zestaw(...)– Kolekcja (...)”, przez co naruszyła zasady uczciwej konkurencji w obrocie gospodarczym i zobowiązuje się do zaprzestania tego rodzaju działań w przyszłości”. Dokonane przez pozwanego naruszenie

wyczerpuje znamiona czynu nieuczciwej konkurencji z art. 3 ust. 1 u.z.n.k. stanowiąc przez sam fakt naruszenia wzoru przemysłowego działanie sprzeczne z prawem, niezależnie od okoliczności, iż czyn też wyczerpuje również przesłanki z art. 13 ust. 1 u.z.n.k. gdyż dokonane naśladownictwo może wprowadzić w błąd potencjalnego odbiorcę (odbiorcę zorientowanego, zajmującego się zakupami określonego rodzaju towarów – zob. opinia biegłego) co do pochodzenia (producenta) produktu .. (...) tego też względu Sąd również uwzględnił roszczenie powoda w zakresie kolekcji (...) i (...), jednocześnie dookreślając miejsce publikacji jak i czas pozostawiania oświadczenia na stronie. Za niezasadne bowiem uznać należy w zaistniałym stanie faktycznym pozostawianie takiego ogłoszenia przez czas nieograniczony, a jednocześnie zamieszczenie go przez okres np. jednego dnia również nie spełnia funkcji i celu tej regulacji.

W pozostałym zakresie Sąd oddalił powództwo jako niezasadne. Dotyczy to w szczególności roszczeń powoda w odniesieniu do „Zestawu (...) – Kolekcja mebli (...)” co do których powód nie udowodnił wystąpienia podobieństw skutkujących uznaniem, iż doszło do naruszenia praw powoda wynikających z rejestracji wzoru przemysłowego.

Ponadto Sąd oddalił powództwo także w zakresie roszczenia powoda o zaniechanie czynów nieuczciwej konkurencji biorąc pod uwagę, iż roszczenie to wyczerpuje się w orzeczonym nakazie zaniechania naruszeń w oparciu o art. 287 ust. 1 p.w.p. w zw. z art. 292 p.w.p., a zatem brak jest potrzeby sięgania w tym zakresie do regulacji z art. 18 ust. 1 pkt 1 u.z.n.k. W odniesieniu do roszczeń powoda skierowanych „do innych mebli” (pozostała część roszczenia z pkt 2 pozwu) to jak już wyżej wskazano, nie tylko roszczenia te nie zostały udowodnione ale nawet sprecyzowane w sposób umożliwiający rozstrzygnięcie co do nich w wyroku. Ponadto z przywołanego pisma powoda wynika także, iż zastrzega możliwość modyfikacji (a więc jak należy się domyślać rozszerzenia) powództwa po wydaniu opinii przez biegłego. Takiej modyfikacji powód nie dokonał.

Za niezasadne, z racji upływu czasu, Sąd uznał także roszczenie powoda o wycofanie z dystrybucji i obiegu katalogu pozwanego za lata 2013-2014, bowiem od tego czasu powstały nowe wydania katalogów. Posługiwanie się przez pozwaną starym (sprzed kilku lat) katalogiem należy uznać za nieprawdopodobne i z tego względu nie zostało roszczenie to uwzględnione.

Sąd nie uwzględnił także roszczenia powoda o wycofanie przedmiotowych zestawów mebli z obrotu i ich zniszczenia. Z zebranego w sprawie materiału dowodowego wynika, że pozwany wycofał z obrotu te zestawy kilka lat temu, a zatem roszczenie w tej części jest bezprzedmiotowe co wiąże się także z bezprzedmiotowością roszczenia o zniszczenie wycofanych towarów. Jednocześnie gdyby nawet hipotetycznie przyjąć posiadanie przez pozwanego tych zestawów w magazynie, to ich zniszczenie w ocenie Sądu nie jest konieczne dla osiągnięcia celów tego postępowania i biorąc pod uwagę wagę dokonanego naruszenia.

Podobnie Sąd nie uwzględnił roszczenia powoda o dwukrotne opublikowanie oświadczenia z punktu 2 wyroku w trzech czasopismach (pkt 5 pozwu), a więc roszczenia opartego o treść art. 18 ust. 1 pkt 3 u.z.n.k. W ocenie Sądu cel takiej publikacji zostanie osiągnięty w wyniku dokonania publikacji części orzeczenia, a publikacja takiego oświadczenia jest zbliżona do celu stawianego publikacji części orzeczenia, a zatem nie wymaga powielania, zwłaszcza w kontekście skali dokonanego naruszenia. Stanowiłaby natomiast nadmierne i nieadekwatne obciążenie pozwanego. Ponadto cel ten zostanie także spełniony przez opublikowanie oświadczenia na stronie internetowej pozwanego (punkt 3 wyroku).

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 100 k.p.c. zgodnie z którym w razie częściowego tylko uwzględnienia żądań koszty będą wzajemnie zniesione lub stosunkowo rozdzielone. Strona powodowa uległa w zakresie 1/3 zgłoszonego roszczenia głównego (co do „Zestawu ZOO - Kolekcja mebli (...)"). Szczegółowe wyliczenie kosztów procesu Sąd pozostawił referendarzowi sądowemu na podstawie art. 108 § 1 k.p.c.

Z/ odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełn. pozwanego.